

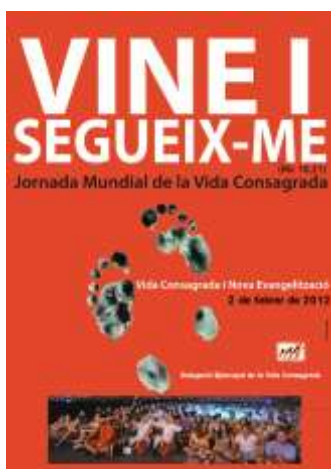

Barcelona, 2 de febrer de 2012

ANY V. núm.

156

P. Màxim Muñoz: “La gran aportació de la vida consagrada a l’evangelització és més el que som que no pas el que fem”

XVI Jornada Mundial de la Vida Consagrada

Enguany se’ns proposa celebrar aquesta Jornada Mundial de la Vida Consagrada amb el lema “Vine i segueix-me. Vida Consagrada i Nova Evangelització”.

Amb encert darrerament en les nostres Congregacions hem insistit que la gran aportació de la vida consagrada a l’evangelització és més el que som que no pas el que fem, és a dir: el testimoni de la nostra vida “apassionada per Déu i per la humanitat”, viscuda en pobresa, castedat i obediència. Pau VI a *Evangelii Nuntiandi* va subratllar aquesta dimensió important de l’evangelització: “*L’home contemporani escolta de més bon grat els qui donen testimoni que els qui ensenyen, o si escolten els qui ensenyen, és perquè donen testimoni*”. La nostra vida esperançada, joiosa, fraterna, solidària,

creient, compromesa, entregada generosament... és la que pot comunicar més vivament l’Evangeli i fer-lo creïble davant la societat.

Però no hem d’oblidar que forma part també del testimoni de vida el servei carismàtic de cada Congregació, segons el do atorgat per l’Esperit als nostres Fundadors i Fundadores, en els diversos àmbits d’actuació, sempre amb la sensibilitat envers els preferits de l’Evangeli. No podem separar el ser del fer, de forma que l’acció que compartim amb altres ministeris i forma de vida la realitzem des de l’estil de vida, la sensibilitat i l’experiència de Déu pròpia de la nostra vocació. És així com l’Església, en aquesta admirable complementarietat de dons i serveis, realitza la missió de Jesucrist que vol que tots tinguin vida i en tinguin a desdir.

Voldria destacar també que una de les aportacions que la vida consagrada pot fer a l’Església és la de l’evangelització de frontera, la geogràfica, la social i la cultural, anant allà on l’Església considera que és més urgent i necessari portar l’amor i la presència de Déu. En aquest sentit voldria pregar al Pare perquè maldem per fer realitat les paraules que Pau VI va dir de l’aportació que els religiosos fem a l’evangelització: “*Gràcies a la seva consagració religiosa, ells són, per excel·lència, voluntaris i lliures per abandonar-ho tot i llançar-se a anunciar l’Evangeli fins als confins de la terra. Ells són emprenedors i el seu apostolat està sovint marcat per una originalitat i una imaginació que suscitaven admiració. Són generosos: se’ls troba no rares vegades a l’avantguarda de la missió i afrontant els més grans riscos per a la seva santedat i la seva pròpia vida. Sí, en veritat, l’Església els deu moltíssim*” (EN 69). És una lloança que esdevé un bon estímul i un gran repte per tots nosaltres. Que visquem amb molta joia i sentit aquesta jornada.

P. Màxim Muñoz Duran, cmf - president de l’URC

La nostra pregària de la Jornada Mundial de la Vida Consagrada

Pare, que ens has revelat el misteri del teu amor a través de Jesús, el Crist, cast, pobre i obedient, t'agraïm el do de la nostra vocació a la vida consagrada, viscuda en comunió eclesial i al servei de la societat. Envia'ns el teu Esperit a fi que el seguiment de Crist sigui la nostra norma suprema i que tinguem el seus mateixos sentiments en relacionar-nos amb les dones i els homes del nostre temps. Ens comprometem a posar les nostres millors energies al servei de la nova evangelització i a demanar, com Maria, que es compleixi en cadascun de nosaltres la teva Paraula.

Mons. Lluís Martínez Sistach: "Els religiosos i l'evangelització"

Els religiosos i les religioses estan amb els grups necessitats d'assistència social

Per a les comunitats eclesials són un autèntica riquesa els homes i dones que per amor a Déu i als germans viuen més radicalment les exigències del baptisme que han rebut. Aquests cristians i cristianes els coneixem en l'església com els qui viuen un vida consagrada a Déu, seguint radicalment Jesús en la castedat, pobresa i obediència. Han escoltat i acollit la invitació del Senyor: "Vine i segueix-me".

Aquestes paraules que es llegeixen a l'evangeli de Sant Marc han estat escollides per a la celebració de la Jornada Mundial de la Vida Consagrada, instituïda per a tota l'església pel beat Joan Pau II. Aquesta jornada se celebra cada any el dia 2 de febrer.

En sintonia amb una de les preocupacions majors de l'església actual, s'ha escollit com a lema per a la jornada d'enguany: "Vida consagrada i nova evangelització". En realitat, la vida

consagrada és al mateix cor de l'església com un element decisiu per al compliment de la seva missió, que és essencialment la d'evangelitzar; és a dir, portar la figura i l'evangeli de Jesús a totes aquelles persones que no el coneixen o que, coneixent-lo d'alguna manera, no viuen amb prou consciència i responsabilitat la resposta a Déu per mitjà de la fe. La vida consagrada és un do preciós i necessari també per als temps d'ara i per al futur del poble de Déu, perquè pertany íntimament a la seva vida, a la seva santedat i a la seva missió.

La presència d'aquests homes i dones en l'església i en el món interessa tothom. La història dels nostres pobles i ciutats no es pot escriure sense comptar amb la presència i les obres de molts monestirs i congregacions religioses. Pensem en la construcció espiritual i cultural d'europa i també en les institucions religioses en el camp de l'ensenyament, de la cura dels malalts, de l'assistència als ancians, als pobres, als marginats, a persones amb disminucions, etcètera.

Fa un anys, per iniciativa de la Unió de Religiosos de Catalunya, es va fer un rigorós estudi sociològic sobre el servei que els religiosos i religioses fan a la nostra societat. La constatació

d'aquest estudi va ser que els religiosos i religioses són especialment presents en tots aquells grups de la nostra societat en els que és més necessària una assistència social.

Per això, són ben justes les paraules del Vaticà II: "Ningú no ha de pensar que els religiosos es desenten dels homes o bé són inútils per a la ciutat terrenal". Al contrari, els religiosos i religioses escampen per tot el món la Bona Nova de Crist, amb fets i amb paraules. Per això, cal reconèixer en ells i elles uns grans testimonis de la nova evangelització de la nostra societat.

LLUÍS MARTÍNEZ SISTACH, cardenal arquebisbe de Barcelona

P. Josep Codina: "Testimonis del valor d'una consagració de tota la vida a Déu i als germans, per amor"

El proper dijous, festa de la Candelera, de la presentació del Senyor, és la Jornada Mundial de la Vida Consagrada. Dialoguem amb el **P. Josep Codina**, que està al capdavant de la comunitat a Girona dels Missioners claretians, Fills de l'Immaculat Cor de Maria.

Quin sentit té, en el segle XXI, la vida consagrada?

El significat de la vida consagrada sempre serà el mateix. Sempre hi haurà persones que se sentiran cridades a donar prioritat a la dimensió espiritual de la persona. Seran testimonis del valor d'una consagració de tota la vida a Déu i als germans, per amor. Aquesta consagració no és pas un no a l'amor humà, sinó un sí ferm i decidit a l'Amor infinit; és alliberar l'amor de tot egoisme, perquè pugui estar en tot moment al servei dels més necessitats.

Quin sentit pot tenir la vida consagrada per als joves?

En una societat tan materialista i tan preocupada per la novetat i pel progrés material, és més difícil que els joves es deixin fascinar pels valors espirituals proposats per Jesús. Per descobrir-los i valorar-los, els caldrà poder-ne fer l'experiència en el si de la família o en grups on es visqui la pregària i la solidaritat amb els més necessitats. Així seran més sensibles a les crides de l'Esperit i de les persones que els necessiten.

Quin paper té la comunitat claretiana a Girona?

Hem de ser realistes. Ens hem fet grans i cada dia les capacitats són més limitades. Però tenim la sort d'haver heretat un passat espiritual i cristià molt ric. Tant la pastoral que podem fer a l'església del Cor de Maria com al Centre Claret ens permet donar un suport espiritual i pastoral a molts laics compromesos en la pastoral. Així continuem treballant al servei de la diòcesi i en l'anunci de la Bona Nova de l'Evangelí tant als infants i als joves com als adults i a les persones grans.

J.V. Gay – Full dominical del Bisbat de Girona 29.01.2012

Principals celebracions previstes a les diòcesis catalanes

Arquebisbat de Tarragona:

Diumenge, dia 29, a 3/4 d'11 del matí, rés de tertia, i a les 11, a la catedral celebració de l'Eucaristia, que és la conventual, presidida pel Sr. Arquebisbe. Després de l'homília, renovació de la nostra consagració. Un religiós, en representació de tots,

pronuncia una fórmula de consagració preparada per a aquesta ocasió, a l'ofertori a més de les ofrenes del pa i del vi, presentem un ciri decorat. Acabada la missa ens trobem al seminari on tenim preparat un petit refrigeri. El dia 2 de febrer que és pròpiament el dia, cada comunitat ho celebra segons ho hagi acordat.

Bisbat de Tortosa:

Festa de la Vida Consagrada, el 2 de febrer, presidida pel Sr. Bisbe. El dissabte, 4 de febrer, a les Germanes Teresianes d'*El Jesús*, de 16.30 a 18.30: paralitúrgia celebrativa del do de la vida consagrada

Bisbat de Lleida:

El dissabte 5 de febrer celebració de la Jornada de la Vida Consagrada a les Carmelites Descalces de La Caparrella. Ens hi acompanya el nostre Bisbe Joan.

Horari:

- 10.30 h Arribada
- 10.45 h Pregària a la Capella
- 11.00 h Presentació de la Comissió i de les Comunitats que hi siguem
- 11.30 h Píscolabis
- 12.00 h Eucaristia
- 12.45 h Comiat

Bisbat d'Urgell:

Cada comunitat d'acord amb el rector de la parròquia.

Bisbat de Solsona:

- Dissabte dia 4 de febrer, a 1/4 de 7 de la tarda, a l'església de la Companyia de Maria, de Solsona, rés de vespres i eucaristia, presidida per Mn. Joan Casals, Responsable de la Vida consagrada a la diòcesi. Després, refrigeri a la comunitat. Organitzen comunitats religioses de Solsona. Obert a Solsona i comarca.
- Diumenge dia 5 de febrer, a les 5 de la tarda, al Santuari de Fàtima, rés de vespres. Organitzen comunitats religioses de l'Arxiprestat. Obert a tot l'Arxiprestat de Tàrraga.

Bisbat de Vic:

Vic: Zona Bages-Anoia

Dissabte 4 de febrer: trobada comunitària a la Cova de Manresa

2/4 11	Arribada
11	Projecció DE DIOSES I DE HOMBRES
	Diàleg
2/4 2	Dinar Comuntari
4	Xerrada-diàleg: Vida Consagrada testimoni de perdó
6	Eucaristia

Bisbat de Girona:

El dia 2 de febrer, a 2/4 de 7 de la tarda Eucaristia a la catedral de Girona amb la presidència del bisbe Francesc.

El diumenge següents algunes parròquies de ciutats grans faran una eucaristia tot recordant la vida consagrada amb participació de les comunitats de cada parròquia.

Arquebisbat de Barcelona:

El dia 2 de febrer, Eucaristia a la Catedral, presidida pel Cardenal Martínez Sistach, a les 19 h.

Bisbat de Terrassa:

Trobada de religiosos de la diòcesi:

El diumenge dia 29 de gener a les 5 de la tarda en el Casal Borja de Sant Cugat del

Vallès tindrem la trobada anual de religiosos. S'iniciarà amb una taula rodona sobre el tema: "Com afrontar la Nova evangelització des de la nostra diòcesi". Després compartirem una estona de diàleg. Finalment acabarem amb la celebració de l'Eucaristia presidida pel nostre bisbe, Josep Àngel Sáiz Meneses, i un petit refrigeri final.

Participants de la taula rodona: el Dr. Antoni Bosch Veciana, professor de filosofia, Mn. Emili Marlés, Vicerrector del Seminari Major, la Gna. Elisa Aymerich, carmelita descalça, i la Gna. Núria Casas, antiga Delegada de Vida Consagrada de Terrassa.

Jornada de Vida Consagrada:

El dimecres dia **2 de febrer**, a les 8 del vespre, el Sr. Bisbe Josep Àngel Sáiz Meneses presidirà amb aquest motiu la missa de la Presentació del Senyor a la Catedral, convidant els religiosos i religioses de la diòcesi.

Bisbat de Sant Feliu de Llobregat:

El dia 2 de febrer, Eucaristia a la Catedral, presidida pel bisbe Agustí Cortés, a les 19 h, en la qual es fa menció especial de les religioses i religiosos que celebren els 25, 50 i 60 anys de professió. I de tots els qui han mort en el darrer any. Es comença la celebració amb un petit resum del que ha estat la vida en la delegació.

Trobada amb els religiosos de la diòcesi de Terrassa

El diumenge 29 de gener passat, Mons. Salvador Cristau, Bisbe auxiliar, en representació de Mons. Josep Àngel Saiz Meneses, Bisbe residencial, va presidir la trobada anual amb els religiosos de la diòcesi de Terrassa, en la proximitat de la Jornada per a la Vida Consagrada. La trobada va tenir lloc al Casal Borja de Sant Cugat del Vallès.

A les 5 de la tarda s'inicià la jornada amb la pregària i la salutació del Sr. Bisbe als assistents, que omplien la sala, sobrepasant els 100 religiosos. Va tenir lloc a continuació una taula rodona sobre "La Vida Consagrada i la Nova Evangelització", segons el lema de la jornada d'enguany.

La Gna. Núria Casas, ODN, antiga delegada episcopal per a la Vida Consagrada, féu referència a la Vida Consagrada a partir dels Lineamenta per al Sínode sobre la Nova Evangelització. Hi destacà com els religiosos són testimonis de l'absolut de Déu, són persones de comunió i finalment tenen capacitat per anar a les fronteres socials, culturals i religioses. La missió és al centre de la Vida Consagrada i cal tenir sempre una visió teològica.

El Dr. Antoni Bosch Veciana, professor de la Facultat de Filosofia de Catalunya, oferí diverses reflexions sobre la Nova Evangelització, en especial sobre el sentit de l'esperança com a virtut que ha d'anar acompanyada de l'estimació i del coratge. També recordà que és inseparable, segons els Evangelis, el fet d'ensenyar de la guarició, perquè el projecte cristià dona la salut física, psíquica i espiritual. Recordà que cal també recuperar el llenguatge simbòlic.

La Gna. Elisa Aymerich, carmelita descalça de Terrassa, reflexionà des de la vida monàstica. Des dels monestirs s'ajuda des de la pregària, des de l'acolliment i l'escolta de l'altre, des de la dimensió comunitària i també amb la pregària d'intercessió pels altres.

Finalment, Mn. Emili Marlés, Vicerrector del Seminari Major i vicari de la Catedral del Sant Esperit, remarcà especialment tres elements. Una actitud d'esperança envers la Nova Evangelització i recuperar l'impuls dels inicis amb un procés de conversió. No es tracta tant

d'actes concrets com d'una tonalitat diferent, amb un anunci més explícit encara de Jesucrist. I aprendre i conèixer de prop les experiències que es van suscitant sobre la Nova Evangelització.

Tingué lloc posteriorment un breu col·loqui amb els ponents. Seguidament, Mons. Cristau va presidir la missa. A l'homilia remarcà, a més de diversos elements tractats en la taula rodona anterior, el testimoni dels religiosos enmig del món i el sentit de gratuïtat que traspuja en les seves vides consagrades al Senyor.

Missioneres de Jesús, Maria i Josep: 50 anys de presència a Sabadell

Celebració d'una Eucaristia solemne, presidida pel Sr. Bisbe de la Diòcesi de Terrassa, Mons. Àngel Saiz Meneses, per commemorar el 50 aniversari de la presència de les Missioneres de Jesús, Maria i Josep a Sabadell.

Dia 18 de febrer, dissabte
Hora 12 del migdia
Lloc Parròquia de Sants Francesc
Adreça c) Pizarro, 10 – Sabadell

Tot seguit, visita a l'exposició al domicili del carrer Pere d'Om 3-5 i un pica-pica.

Ramon Maria Nogués: “El cervell també vibra amb l'experiència religiosa”

Ramon Maria Nogués, biòleg, autor del llibre ‘Déus, creences i neurones’

L'ORACIÓ I LA SALUT “Les persones que mediten solen tenir constants fisiològiques favorables” ATENCIÓ A LES PARAULES “S'utilitza ‘místic’ per a experiències de perfil baix, gent que busca emocions fàcils”

L'escolapi Ramon Maria Nogués, catedràtic emèrit de Biologia de la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB), ha bussejat a fons pels racons neurobiològics de la religió. Autor de diversos llibres, Nogués (Barcelona, 1937) n'acaba de publicar dos més i els dos de l'editorial Fragmenta.

Què passa al cervell en una experiència religiosa? Encara no ho sabem gaire. Hi ha tres nivells. El més arcaic seria a l'hipotàlem, on hi ha les grans pulsions: gana, set, sexualitat, violència..., i això també intervé en la vivència religiosa. Alguna cosa vibra també en el sistema límbic, referència central de les emocions; l'experiència religiosa té un gran component emocional. I després hi ha els ingredients racionals; és raonable pensar en les grans preguntes. Això es cou als lòbuls frontals, com les conductes humanes més elaborades.

I com funciona? Hi ha estudis bastant tècnics; analitzant amb ressonància magnètica l'activitat cerebral durant una experiència religiosa, s'ha vist que s'activen els mateixos centres que si es té una experiència humana de qualitat, amorosa o de relació. No sembla que hi hagi estructures cerebrals específiques per a les experiències religioses; sinó que les estructures normals de la maduresa humana adquireixen perspectiva religiosa.

Resar és beneficiós? Sí, si es resa bé. Una persona que utilitza la seva religiositat per madurar la seva alteritat, la seva capacitat de relació amb els altres, s'enriqueix de forma humana. Una persona supersticiosa que la utilitza per a observances ximpls, no.

I és saludable per al cos d'alguna manera? S'han assolit conclusions estudiant actes religiosos amb un punt de vista científicotècnic. Consta que persones que han après tècniques de meditació d'escoles diferents, i que les practiquen amb normalitat, mantenen constants fisiològiques favorables. Així, la hipertensió tendeix a controlar-se, i el cortisol en sang, que és un dels índexs d'estrès, sol baixar. Però això no és específic de la vivència religiosa. Un ateu amb capacitat espiritual que faci una bona meditació experimentarà els mateixos efectes fisiològics que qui ho faci amb contingut religiós; parlem d'una tècnica. La meditació budista, o del zen, se situa com a punt focal en el buit, no en la persona de Déu, però les seves característiques tècniques són excel·lents, de la mateixa qualitat que les d'una meditació de contingut cristià.

En plena secularització, l'experiència religiosa se sol associar a l'èxtasi místic. Karl Rahner deia que el cristianisme del segle XXI seria místic o no seria res. Ell per mística entenia una experiència personalitzada, fins a cert punt independent del que la societat digui o deixi de dir. Ara la fe tendeix a això; els aspectes institucionals, o de dependència de l'individu respecte a l'exterior, estan perdent pes. El que s'està reivindicant no és la gran mística castellana o holandesa, de personatges excepcionals; Rahner es referia més a una religió molt personalitzada. Però atenció; ara es fa servir la paraula místic per a experiències de perfil baix, les de persones que busquen emocions fàcils, vibracions, energies...

I fins a quin punt també hi influeix la pràctica cultural? L'experiència religiosa d'un cristià europeu deu ser més continguda que la d'un coreligionari d'una altra cultura. Hi ha una distinció entre l'experiència de fe, que és l'actitud interior davant els grans temes religiosos, i les creences, que podríem assimilar a la roba cultural amb què una fe és viscuda. I això sí que varia segons les èpoques, les geografies, les cultures... Però hi ha una altra distinció: la que hi ha entre religions pròpiament dites i tradicions de saviesa o espirituals, com el budisme, el confucianisme o el taoisme, que en la gent acaben funcionant com a religions. La vivència religiosa en el món catòlic o l'islàmic, confessions monoteistes en les quals Déu té gran importància, és diferent a la que hi ha en tradicions sapiencials. I dins de cada una hi ha experiències de qualitat i experiències degradades.

Què és vivència de qualitat? La que, des del punt de vista antropològic, no danya l'individu. Perquè n'hi ha que el danyen, com les sectàries, que n'hi ha en totes les tradicions. Una secta és una estructura que danya l'individu: no el deixa pensar, en limita extraordinàriament la llibertat, el manté submís.

L'experiència religiosa és sempre personal? Sí, és personal, però les grans experiències de fe es despleguen des del punt de vista social i relacional. Comença el factor grup o comunitat i, més amunt, el factor institució. Aquí també hi ha el risc que les institucions vagin a la seva i es degradin, cosa que ja ha passat. En la història cristiana hem tingut èpoques que ara ens avergonyeixen, com les croades o la Inquisició. Són respostes de tipus institucional que es van allunyar de la primera experiència religiosa cristiana, que és la figura de Jesús i el seu seguiment.

MPaz López – La Vanguardia 30.01.2012

CEVRE
Centre de Vida Religiosa i Espiritualitat

Jornada de Formació Permanent

UNIO DE RELIGIOSOS DE CATALUNYA

Plaça d'Urquinaona, 11, 2n 2a (08010 Barcelona)

Tel. 93 302 43 67 · Fax 93 412 38 82

Secretari general: sec.urc@confer.es

Secretaria: urc.info@gmail.com

La Unió de Religiosos de Catalunya us anuncia la propera jornada de formació permanent de l'URC-CEVRE. Atès que creiem que la conferència pot ser del vostre interès, ens plau fer-vos arribar aquesta informació.

LA SEXUALITAT A LA LLUM DEL MISSATGE MORAL CRISTIÀ

a càrrec de

Gaspar Mora Bartres

És sacerdot de la diòcesi de Sant Feliu de Llobregat. Doctor en Teologia per l'Institut Alfonsià de Roma (1973), és professor de Teologia Moral a la Facultat de Teologia de Catalunya, de la qual fou Degà-President (1988-1994) i Vicedegà. Dedicat també a la pastoral familiar, ha estat Consiliari del CPM (Centres de Preparació al Matrimoni) a nivell diocesà, espanyol i internacional. A part d'haver escrit nombrosos articles en prestigioses revistes, és autor de *La carta a los Hebreos como escrito pastoral* (Facultat de Teologia de Catalunya, 1974), *La marginació, dolor, mirall i repte* (Barcelona 1996), *Què és ser cristià* (trad. cast. *Qué es ser cristiano*: Barcelona 2004) i, a més, l'obra cabdal: *La vida cristiana* (Barcelona 2004). Ha col·laborat en importants obres col·lectives, com *Praxis Cristiana* (Madrid 1980), *Conceptos fundamentales de ética teológica* (Madrid 1992) i *Repensar 8 conceptes* (Barcelona 2009).

Data: 11 de febrer de 2012, dissabte

Preu: 20 euros

Hora: 10.00-13.30 i 15.30-17.30 h

Lloc: Col·legi Salesià Sant Josep (c/ Rocafort, 42 - Barcelona)

L1 Rocafort i **L3** Poblesec

Inscripcions: UNIO DE RELIGIOSOS DE CATALUNYA (tel.: 93 302 43 67) (de 15 a 19 hores)

Pagament: Ingrés o transferència bancària al número de compte de "la Caixa"

2100-3040-06-22-00340826

Indiqueu el **nom i el cognom de la persona** que s'hi inscriu i al costat les **lletres GM**

TEMPS DE DÉU, TEMPS DE SILENCI, TEMPS DE PAU

L'URC organitza, en col·laboració amb el Monestir de Montserrat i amb la Cova de Manresa, tres tandes d'exercicis espirituals oberts a les religioses i religiosos que, en un clima intercongregacional, vulguin fruit d'un temps de Déu, d'un temps de silenci i d'un temps de pau en uns dies de l'estiu. Heus ací tres opcions:

EE1

Dates: 16 a 22 de juliol de 2012

EXERCICIS ESPIRITUALS A MONTSERRAT

P. Cebrià Pifarré, Monjo de Montserrat

Tema: "Aprendre a pregar amb el Nou Testament"

Inici: matí del dia 16 (cal arribar abans de les 12.30 h)

Final: dia 22 després de dinar

Preu: 288 € (tot inclòs)

Places limitades, atorgades por ordre d'inscripció

EE2

Dates diverses

VUIT DIES COMPLETS A LA COVA DE SANT IGNASI DE MANRESA EXERCICIS ESPIRITUALS

juliol

11-20.- **Josep Rambla, sj.**

21-30.- **Josep Giménez, sj.**

agost

01-10.- **Gabriel Villanova, sj.** (castellà)

setembre

01-10.- **Oriol Tuñí, sj.** (l'evangeli és Jesús; en castellà)

11-20.- **Francesc Roma, sj.** (amb l'ajuda de peces musicals)

Comencen el dia assenyalat amb el sopar, i acaben després de l'esmorzar

Preu 275 €

Inscripció directa a la Cova de Manresa

Cova de St. Ignasi - Camí de la Cova, s/n -08241 Manresa

93 872 04 22 - recepcio@covamanresa.cat - www.covamanresa.cat

EE3

Dates: 13 a 19 d'agost de 2012

EXERCICIS ESPIRITUALS A MONTSERRAT

P. Joan Mª Mayol, monjo de Montserrat

Tema: "L'Evangeli segons sant Marc, relectura des del seu relat de Pasqua"

Inici: matí del dia 13 (cal arribar abans de les 12.30 h)

Final: dia 19 després de dinar

Preu: 288 € (tot inclòs)

Places limitades, atorgades por ordre d'inscripció

Forma d'inscripció:

1. Sol·licitar plaça a Noemí Pujol (secretària de l'URC) per correu electrònic (urc.info@gmail.com), per telèfon (93 302 43 67) o directament a la seu de la plaça Urquinaona, 11, 2n 2a (08010 Barcelona)
2. Incloure-hi les dades següents: nom i cognoms, institut/congregació, adreça postal, correu electrònic i telèfon de contacte. La inscripció als exercicis a Manresa es fa directament.
3. Una vegada que la Noemí hagi confirmat que hi ha plaça, efectuar el pagament. La plaça es considera coberta en el moment d'haver efectuat el pagament, prèvia sol·licitud de plaça.
4. Horari d'atenció al públic: de dilluns a divendres, de 15 a 19 h
5. Pagament: ingrés o transferència bancària al número de compte de "la Caixa"
2100-3040-06-22-00340826

Indiqueu el nom i el cognom de la persona que s'hi inscriu i al costat les lletres EE1 (Montserrat, 16-22 juliol) o EE3 (Montserrat, 13-19 d'agost)

Organitza: URC-CEVRE

«Molta gent ve a l'Eucaristia del monestir perquè se sent atreta per la litúrgia»

Esperança Atarés, abadessa de Sant Pere de les Puel·les

Joan Piñol – *Catalunya Cristiana* – 22 gener 2012

La germana Esperança Atarés (Barcelona, 1946) va ser escollida abadessa del monestir benedictí de Sant Pere de les Puel·les el 27 d'octubre passat. Aquesta monja, filla del barri barceloní del Guinardó, succeeix la germana Gertrudis Nin, que ja havia arribat a l'edat de 70 anys. La germana Esperança va rebre la benedicció abacial el dia 11 d'octubre de mans de l'arquebisbe de Barcelona, el cardenal Lluís Martínez Sistach.

Vostè va entrar al monestir l'any 1976 amb 28 anys, és a dir, porta 35 anys

de vida monàstica. Què la va portar a fer-se monja benedictina?

Jo estava molt implicada amb la parròquia del barri i amb la Joventut Obrera Catòlica (JOC). Vaig créixer com a cristiana a la parròquia i també al Cottolengo, on anava per estar amb la canalla i ajudar-los. Tot i així, quan vaig deixar la JOC vaig aparcar la pràctica religiosa. Però no la fe, perquè la duia dins.

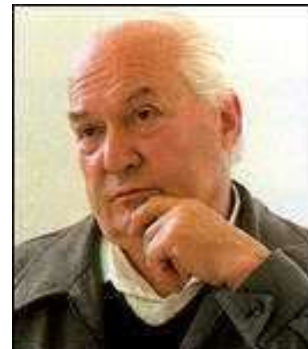
Llavors què va provocar que tornés a implicar-se en l'Església?

La mort de Puig Antich l'any 1974 va ser per mi un interrogant i em vaig replantejar la fe. Va ser una sotragada forta perquè, a més, jo en aquella època estava molt compromesa dins el

món obrer i suposava una certa activitat clandestina. Va ser llavors quan una amiga meva em va deixar un llibre, *Cartes del desert*, de Carlos Carreto. Aquesta mateixa amiga un dia em va convidar a conèixer Puiggraciós, ella hi anava amb la seva mare. Em va agradar molt i vaig tornar-hi diverses vegades. Més tard vaig conèixer el monestir de Sant Pere, on em vaig implicar, primer, en la comissió dels laics i, després, amb altres activitats.

I què la va fer decidir a fer el pas per entrar al monestir?

És una història llarga. El Nadal del 1974 vaig voler conèixer Carlos Carreto perquè la lectura del seu llibre m'havia ajudat molt. Vivia amb uns altres germanets de l'evangeli, en un poblet d'Itàlia. En l'Eucaristia en què vam celebrar el cap d'any vaig sentir una crida molt forta a seguir el Crist. El germà Carlos em va dir que Déu em cercava i em volia tota seva. De retorn a Barcelona vaig voler anar a Assís, i allà se'm va confirmar la crida. El gener de 1976 entrava al monestir.

Del món obrer i l'ajuda al Cottolengo a un monestir de clausura. Sembla un canvi fort.

Jo crec que tot té una continuïtat perquè en el fons és servir els germans i d'alguna manera fer present l'amor de Déu al món. Quan vaig entrar, els amics i la família em deien que no aguantaria, ja que portava molta activitat. Però no ha estat així, he perseverat, i tinc molt de goig d'estar al monestir.

Quins són els principals projectes i eixos de futur per al monestir?

Estem fent tot un treball de reflexió comunitària que ja vam començar fa gairebé un any per estudiar la nostra realitat, a partir principalment de quatre aspectes fonamentals: la vida de comunitat, la pregària, l'acollida i el treball. Crec que aquest estudi ens ajudarà a obrir nous horitzons per a la nostra vida de monges. També estem reflexionant sobre la nostra litúrgia i com podem viure-la més intensament avui. En general, estem fent un estudi de la nostra vida i com podem anar adaptant les idees i projectes que tenim al nostre dia a dia. Hem de veure les fortaleses i les debilitats de la comunitat, allà on cal més treball i esforç i allà on no tant. Crec que aquest estudi i reflexió són molt importants.

Davant del progressiu envelliment de la comunitat, com es plantegen atraure noves vocacions al monestir?

Nosaltres no tenim un pla vocacional pròpiament dit. Les joves que vénen al monestir haurien de sentir aquesta crida a través del testimoni de la vida i de la pregària. Un espai important en aquest sentit és l'hostatgeria. La regla de Sant Benet té com a molt important l'acollida. En l'hoste que arriba al monestir volem acollir el mateix Crist. Hi ha gent jove que cerca un espai de tranquil·litat, de pregària, de silenci, d'estudi. És una ocasió propícia per descobrir el nostre estil de vida.

I, per tant, creu que la gent jove es pot sentir atreta per la seva vida de pregària?

Intentem fer-la entenedora, més propera. La nostra pregària litúrgica, dins l'Església, té una llarga tradició, de gran riquesa. Però cal trobar avui noves formes perquè pugui arribar als joves.

En aquest sentit, com potenciaran la pregària?

Hem creat un petit grup de germanes que es cuida de preparar les vetlles de pregària. Altres es responsabilitzaran de manera especial en l'estudi de la litúrgia i de la nostra vida de pregària. Hi ha molta gent que ve a l'Eucaristia del monestir perquè se sent atreta per la litúrgia.

En una ciutat com Barcelona sembla difícil atraure la gent a un monestir.

Intentem viure en profunditat la nostra vida monàstica, per tal de posar-la a l'abast de tothom i que puguin descobrir la seva riquesa. L'element clau és mostrar com vivim com a comunitat i això posar-ho a un nivell que es pugui veure. No podem buscar coses diferents de les que sempre hem fet. Hem de viure realment la profunditat de la nostra vida monàstica i saber-ho posar a l'abast de tothom. No només de cara als joves sinó de totes les persones en general.

I els laics estan implicats en la vida del monestir?

Des de fa anys que hi ha una gran col·laboració entre la comunitat monàstica i la que habitualment anomenem comunitat cristiana. Al voltant de la comunitat s'ha format, a més, una fraternitat anomenada de Sant Pere, amb el desig de viure l'esperit de la Regla benedictina. Tenim també altres activitats com són: taller d'Evangelí, conferències, recessos. El monestir també és la seu de l'associació Acció dels Cristians per l'Abolició de la Tortura que, a través de la pregària i el compromís, lluita contra la tortura i la pena de mort.

Benet XVI, en la trobada que va tenir amb religioses joves a El Escorial, els va demanar que fossin testimonis de Crist enmig del món. Com es fa aquest testimoniatge?

Aquest testimoniatge només es pot donar a través de la fidelitat i la coherència de cadascuna, dins de la comunitat. La pregària, la vida comunitària i l'acollida volen ser el nostre testimoni dins la societat.

«El paper de la dona en l'Església cal que sigui més valorat i reconegut»

«La pregària, la vida comunitària i l'acollida volen ser el nostre testimoni dins la societat»

El monestir de Sant Pere de les Puel·les també es fa càrrec del santuari de Puiggraciós. Quina és la seva tasca allà?

A Puiggraciós hi ha tres monges de la nostra comunitat. Vam fer-nos càrrec del santuari l'any 1973 a petició dels preveres del Vallès amb la finalitat d'oferir el santuari de la Mare de Déu com a lloc d'acollida i de pregària. Crec que en aquest sentit s'hi està fent un servei important.

I mantindran aquest servei?

Sempre que sigui possible intentarem continuar aquesta presència. A més, me l'estimo moltíssim perquè vaig anar primer a Puiggraciós que no pas a Sant Pere de les Puel·les. Amb tot, hem de ser prou conscients, donada la realitat de la comunitat.

Com a abadessa, com veu la situació de la dona a l'Església?

Ara per ara, tenim molt camí a fer. La millor manera d'avançar en aquest sentit depèn, en bona part, de nosaltres mateixes, intentant d'obrir camins perquè sigui possible. Creiem que avui la dona té un paper important a fer dins de l'Església, que cal que sigui més valorat i reconegut.

Grups Mou-te de l'Escola Pia de Catalunya: el President Pujol parla sobre valors amb 90 nois i noies d'entre 16 i 18 anys

En el marc d'un acte organitzat pels grups Mou-te de l'Escola Pia de Catalunya El President Jordi Pujol va parlar sobre valors i joventut amb prop de 90 nois i noies, el passat dissabte 21 de gener, en un acte a l'Escola Pia Balmes. En el marc de la formació per a monitors dels grups Mou-te de l'Escola Pia de Catalunya, el President va respondre les seves preguntes i els va encoratjar dient “Prepareu-vos: el nostre món espera alguna cosa vostra”.

Pujol afirmà que “només ens sentirem de veritat realitzats si el benefici propi és també benefici per a tercers”.

El President Pujol, qui com va reconèixer accepta sempre que pot les invitacions per trobar-se amb gent de la seva generació o amb la gent jove, va explicar que “a la gent gran els dic sempre una cosa: som d'una generació que ha passat una època molt dura i hem de sentir-nos-en orgullosos. A la gent jove, a vosaltres, no us critico que visqueu una situació de més benestar i amb més facilitats, però **cal que us prepareu perquè el món espera alguna cosa vostra**”. Pujol va afegir que les generacions actuals “corren el perill de pensar que coses com la seguretat o el nivell econòmic que tenen són normals. I fins fa quatre dies, els vostres avis van viure situacions difícils. Situacions que potser ara tornen: **estigueu atents i penseu que estareu més ben preparats per enfrontar-vos-hi** que ho estaven els qui us van precedir”.

La història dels pobles, la de la societat, és com “el mar, que té onades que mantenen la vida, remouen el fons marí, fan avançar les barques... Ones que comencen, van creixent, es fan fortes i, finalment, arriben a la platja i desapareixen. La història dels pobles és igual: ve una generació, que va creixent, ara té 18 anys, ara 25, ara... són la llavor del futur. Tenen força i energia. Fan la seva feina i desapareixen per donar pas a una nova generació”. Per fer aquesta feina, el President afirmà que “cal preparar-se. No tingueu por: assumir-ho fa feliç. **Quan arriba l'hora del balanç, haver fet el que et pertocava, fa feliç**”.

Per aquesta preparació, cal fer èmfasi en 'l'IVA': “parlar d'idees, valors i actituds. **Un país, una persona, no van endavant si no tenen idees clares**, si no saben cap a on van. I passa el mateix amb els valors: **calen valors sòlids, consistents**”. I pel que fa a les actituds, “calen actituds positives, constructives. **És més important fer que desfer, construir que destruir**”.

El President va fer una crida a favor de **la responsabilitat: “primer, d'un mateix**. Un s'ha de sentir orgullós. Tenim l'obligació de fer un esforç per allò que s'espera de nosaltres. Fins la persona més senzilla pot enviar un missatge clar a la societat. **Però també som responsables dels altres**: hem d'incloure en el nostre fer de cada dia la responsabilitat”. Segons ell, “ara s'ha introduït la moral de la realització: em vull realitzar a mi mateix, vull ser alguna cosa i estar content... Això està bé, però és important saber que ens realitzarem si fem servei. **Només ens sentirem de veritat realitzats si el benefici propi és també benefici per a tercers**”. Va contextualitzar aquest missatge en la tasca de ser monitor: “La meua responsabilitat com a monitor és que els nens siguin feliços, aprenguin de la natura... i a més, passar-m'ho bé. El principal beneficiari del que tu fas és la persona que depèn de tu i això és vàlid en política, en societat o en grups. S'ha de pensar en l'individu concret. Estimo la humanitat: estimo aquest, aquest i aquell”. Però aquesta aposta per la persona concreta no ha de fer oblidar que **“la persona no se'n sortirà si no viu en un grup, una cultura, una societat, un poble... que li permeti créixer**. Si el grup no funciona, la persona no se'n beneficia”.

Mou-te

Aquest grups són l'espai idoni per compartir preguntes, inquietuds i el procés de creixement personal així com per descobrir l'Evangeli. En formen part alumnes d'entre 3er de Primària i 2n de Batxillerat de les institucions educatives de l'Escola Pia de Balaguer, Balma, Caldes de Montbui, Calella, Granollers, Igualada, Luz Casanova, Mataró, Olot, Sabadell, Sant Antoni, Sarrià i Tàrraga; així com estudiants d'edat universitària. També participen més de 250 monitors.

Mig miler d'assistents en la primera trobada de la Família Teresiana a Tortosa

(Merche Mañeru, Teresianes, 20.01.2012)

La Trobada de la Família Teresiana ja és un fet. Ha arrelat amb força i la continuïtat està garantida. Més de 550 persones reunides a l'Auditori de Tortosa és la plasmació d'un èxit d'organització.

“Si un dia ens unim tots els que amb la força teresiana volem transformar el món, llavors la nostra empenta serà imparable”. Aquestes paraules rebien tots els teresians que vam respondre

a la “crida”, a la convocatòria a la primera trobada de la Família Teresiana a Tortosa. D'arreu de Catalunya i Montpeller ens vam reunir aquest dissabte persones de molts llocs, unides per un carisma: el teresià i una persona que va somiar Sant Enric d'Ossó.

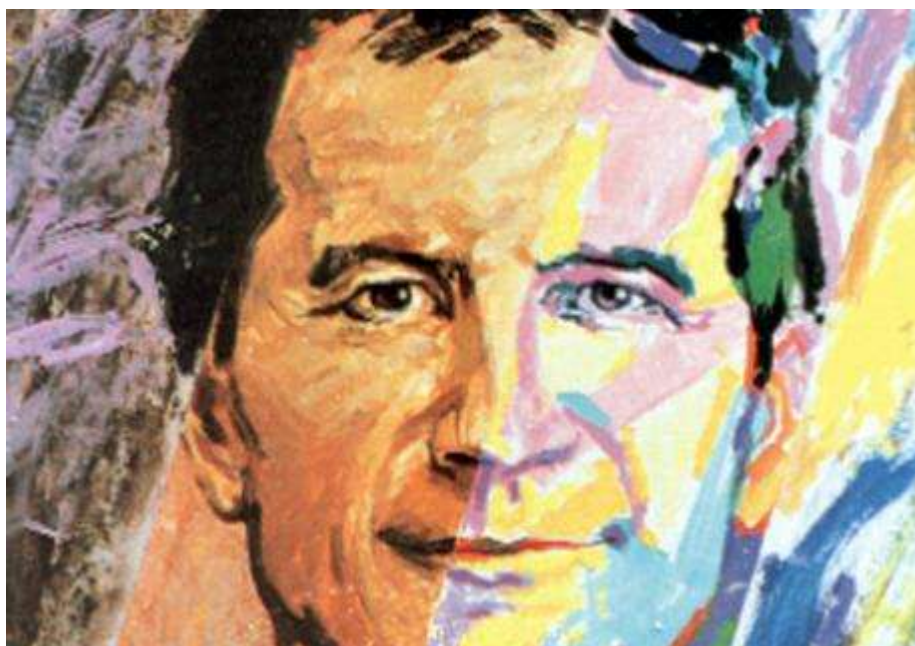
Projectes, activitats, experiències i ponències que donen sentit tant espiritual com d'acció van ser una constant al llarg d'un dia intens; intens de fe, de valors, de joia, d'injecció d'alegria i emoció. I palpar-ho en el seu origen, a Tortosa, és, en si mateix, extraordinari.

El projecte iniciat el segle XIX per Enric d'Ossó ha traspassat fronteres i més de cent anys més tard continua vigent arreu del Món. Van conèixer l'obra i missió de les teresianes en aquesta província (Catalunya i Montpeller): Fundació Escola Teresiana, MTA, Esclat, Cintra, Benallar, Presències eclesials (parròquies), Fundeo, Casa d'Espiritualitat, Llar Enric d'Ossó, Saó. Missions teresianes de caire educatiu, social i espiritual que són expressió del carisma i que fan realitat el somni d'Enric d'Ossó de fer conèixer i estimar Jesús transformant el món.

Acabada la presentació de la tasca de dedicació de Germanes teresianes i laics teresians, petits i grans vam a anar al Centre Enric d'Ossó a dinar i a continuar el programa: la fira teresiana (exposició de cada obra), la visita pels voltants i a la casa del Fundador després de l'àpat compartit, de la bona convivència i de les noves trobades i relacions. En acabar, amb el Bisbe de Tortosa, Xavier Salinas, vam celebrar l'Eucaristia.

Un sortia de la Trobada amb moltes respostes però encara més preguntes; què fa El Moviment Teresià? Què puc fer-hi, jo? Com puc ajudar? On puc ajudar? La trobada ha estat una oportunitat d'estar un dia rebent inputs estimulants de valors i solidaritat continus i nombroses i variades opcions de conèixer la realitat Teresiana més enllà dels murs d'una escola.

Els Salesians inicien la preparació del bicentenari de Sant Joan Bosco

(Salesians 31.01.12)

Aquest dimarts 31 de gener se celebra Sant Joan Bosco, fundador de la Congregació Salesiana. Amb aquest motiu, al llarg d'aquests dies s'estan desenvolupant tot tipus d'activitats educatives, religioses i esportives als centres salesians per tal de recordar el sant dels joves.

Aquest any, a més, la festa de Don Bosco té un caràcter especial. La Congregació Salesiana ha començat un camí de

preparació del bicentenari del seu naixement, que se celebrarà el 2015.

José Miguel Núñez, Conseller General salesià per a l'Europa Oest, a la qual pertany la Inspecció de Barcelona, ha assenyalat els reptes més immediats que té la Congregació a Espanya: "El primer, un impuls renovador de la vida religiosa dels salesians. El segon, un anunci evangèlic més incisiu i una proposta vocacional més audaç. El tercer, redimensionar les nostres presències i les nostres inspeccions per respondre millor i amb més força als desafiaments que ens plantegen especialment les noves pobreses juvenils".

A Espanya hi ha 1160 salesians repartits en 140 comunitats i treballen en l'educació i l'evangelització dels joves i de les classes populars a través de l'escola, especialment amb

centres de Formació Professional, parròquies, els esplais-centres juvenils i els projectes específics per a joves en situació de risc i exclusió social. Són més de 360 obres, amb uns 400.000 destinataris i 12.400 col·laboradors, entre educadors, animadors i catequistes.

Com cada any, el Rector Major dels Salesians el dia de Sant Joan Bosco fa arribar el seu missatge als joves del Moviment Juvenil Salesià (MJS) de tot el món. El d'aquest any convida, a partir del somni dels nou anys de Don Bosco, a somniar com ell, però a no quedar-se en els somnis sinó a fer-los realitat: "El meu somni... el vostre somni... el somni de Déu".

"La vida és testimoni en la mesura que es fa visible la grandesa de la qual està constituïda, en la mesura en què venç les pors que la intimiden, en la mesura que fa ressonar amb força paraules veraces i sensates. Sigueu testimonis disposats a arriscar, no perquè us refieu de les vostres forces, sinó perquè sabeu fer de la debilitat l'instrument perquè aparegui l'actuació eficaç de Déu", demana en la carta.

Els Salesians de Don Bosco (SDB) van ser fundats pel sant de Torí l'any 1859. En l'actualitat són 15.762, inclosos 120 bisbes i 6 cardenals, i estan presents en 130 països dedicats a l'educació i evangelització dels joves.

Sant Joan Bosco va donar origen, també, a la Família Salesiana, que en l'actualitat la formen 28 organitzacions diverses, que han anat sorgint al llarg dels anys. Són grups de seglars, religioses i religiosos, instituts seculars, que s'inspiren en el sistema i carisma de Don Bosco. Els quatre primers grups, que es van crear ja en temps del sant, són les Filles de Maria Auxiliadora –Salesianes–, els Salesians Cooperadors, els Antics Alumnes de Don Bosco i l'Associació de Maria Auxiliadora (ADMA). A Espanya, a més d'aquests quatre, estan presents les Voluntàries de Don Bosco i Voluntaris amb Don Bosco –dos instituts seculars–, les Llars Don Bosco, l'Associació de Dames Salesianes i les Filles dels Sagrats Cors.

Polèmica sobre la vida consagrada

Dos artículos de Joan Manuel Prada han aixecat una forta polèmica en extreure unes conclusions generals d'un cas particular. El P. José Maria Salaverri, marianista, va contestar-li el primer article en carta dels lectors i això va donar origen al segon article, que també incloem aquí.

Gran Hermano y vida consagrada

El cura que participa en Gran Hermano no es, en fin, sino un producto natural (exagerado y desquiciante, si se quiere; pero natural) de la descomposición de la vida consagrada. La fértil e irreverente imaginación de Buñuel, puesta a urdir un esperpento religioso, no lo hubiese hecho mejor.

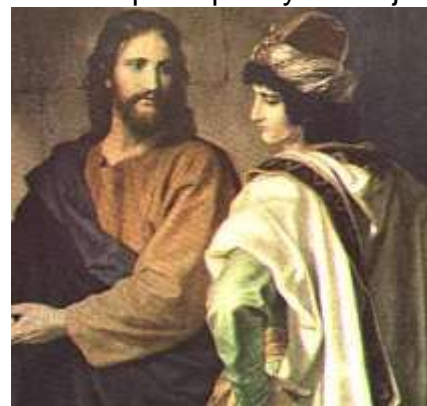

[Juan Manuel de Prada](#) – ABC - 23 enero 2012

Leo que un sacerdote, religioso de la Congregación de los Misioneros del Sagrado Corazón, está participando en la nueva edición de Gran Hermano. La fértil e irreverente imaginación de Buñuel, puesta a urdir un esperpento religioso, no hubiese alcanzado a idear algo tan

exagerado y desquiciante; pero que cosas tan exageradas y desquiciantes ocurran en la realidad, antes que en la ficción, nos demuestra, como ya afirmara Benedicto XVI, que la «mayor amenaza para la Iglesia no viene de fuera, de enemigos externos, sino de su interior, de los pecados que existen en ella». Y uno de sus pecados mayores es la descomposición de la vida consagrada, consecuencia natural de su disparatada asimilación al mundo, cuyas posiciones se adoptan porque se desespera de conquistarlo a partir de posiciones propias.

¿Cuál es la esencia de la vida consagrada? Básicamente, el seguimiento de los consejos evangélicos, que exigen una identificación más plena con Cristo que la de cualquier cristiano común, a quien le basta con guardar los preceptos (esta distinción entre preceptos y consejos está muy claramente establecida en el pasaje evangélico del joven rico). El problema empieza cuando estos consejos, en lugar de estructurar un género de vida más perfecto, se convierten en una especie de proyecto sociológico: entonces, el fin primordial de la vida religiosa (que es la perfección propia, según el consejo evangélico: «Si quieres ser perfecto, vende lo que tienes y dalo a los pobres, y tendrás un tesoro en el cielo») se transforma en puro servicio al hombre; y lo que tendría que ser corolario natural se convierte en sí mismo en vía de desarrollo de la personalidad de sus miembros. Este sutil deslizamiento en la esencia de la vida consagrada acabaría infiltrando en su seno el veneno de un secularismo que ha causado estragos en muchas órdenes y congregaciones: empezaron por jubilar el hábito y sustituirlo por ropas seculares, siguieron por alejarse de la observancia rigurosa de sus votos... y acaban cobijando miembros que se pirran por participar en Gran Hermano. Y todo ello por asimilarse mejor al mundo, por servir más plenamente al hombre; lo cual, consumado el deslizamiento original, es de una lógica implacable.

Hubo un tiempo en que las comunidades religiosas tenían prohibido el uso de la televisión, por considerarse que debilitaba el espíritu de la vida comunitaria. Se permitió luego su uso a la comunidad como tal, para finalmente transigir con su entrada en las celdas o habitaciones individuales de los religiosos. Y, paralelamente, se propagó la grotesca y nefasta idea de que la evangelización tendría que lograrse a través de los «medios de comunicación»; en lo que se desprecia el ejemplo del mismo Cristo, que confió la propagación de su Evangelio al testimonio personal y directo, de corazón a corazón. Únase a esto el debilitamiento de los votos de obediencia, que antaño vinculaban a todos los miembros de una comunidad religiosa a perseguir en común los fines del instituto y que hoy han cedido ante el espíritu de independencia y emancipación igualitaria de sus miembros (pero si la vida consagrada hubiese de satisfacer la independencia y emancipación de sus miembros no existirían institutos religiosos: es del género tonto entrar en una comunidad para hacer por cuenta propia las cosas cuya realización en común es la causa de asociarse). El cura que participa en Gran Hermano no es, en fin, sino un producto natural (exagerado y desquiciante, si se quiere; pero natural) de la descomposición de la vida consagrada. La fértil e irreverente imaginación de Buñuel, puesta a urdir un esperpento religioso, no lo hubiese hecho mejor.

Vida consagrada

Las reformas han tenido una tendencia descendente de dulcificación de la disciplina, relajación en la observancia de los votos y progresiva mundanización.

Juan Manuel de Prada -actualizado 30 enero 2012

El próximo 2 de febrero se celebra la Jornada Mundial de la Vida Consagrada, que a los católicos debe servirnos para renovar la gratitud a tantas admirables personas que, en su deseo de imitar más perfectamente a Cristo poniendo en práctica los consejos evangélicos de pobreza, castidad y obediencia, santifican sus vidas, a la vez que enriquecen con una pluralidad de carismas —oración, penitencia, servicio a los hermanos, trabajo apostólico— la vida de la Iglesia. Quienes, como yo, hemos tenido la ocasión de conocer de cerca la labor de los consagrados tenemos, desde luego, muchas razones para la gratitud; tantas que necesitaríamos varias vidas para expresarlas. Pero esta gratitud no nos exime de señalar lo que consideramos fallas en la vida consagrada; la principal de las cuales es la secularización o asimilación al mundo, «cuyas posiciones se adoptan porque se desespera de conquistarlo desde posiciones propias».

Un religioso marianista, José María Salaverri, me reprocha, en carta dirigida al director de este periódico, un artículo mío en el que muy someramente me refería a los estragos que esta secularización ha causado en la vida consagrada. Algo, en efecto, ha debido de ocurrir en el seno de la vida consagrada para que, por ejemplo, los padres marianistas que, allá por 1959 alcanzaban la cifra de 3.110, fuesen en 2010 apenas 1.320, con una media de edad mucho más elevada; un descenso del 57,5 por ciento en apenas medio siglo creo que

es una expresión innegable de crisis, que por supuesto tiene razones muy diversas y complejas (empezando por las demográficas) que afectan también —aunque no en igual medida— a otras realidades de la Iglesia. Sabemos bien que cantidad no es sinónimo de calidad, pero tampoco podemos olvidar que la experiencia de un ideal —sobre todo de un ideal comunitario— sólo puede adquirir perfección si son muchos los individuos que se comprometen con él.

En su carta amonestadora, el padre Salaverri me recuerda un hermoso pasaje de Santa Teresa de Jesús, a la que ambos sin duda veneramos. Precisamente la Santa de Ávila puede servirnos para identificar el virus que se ha infiltrado en la vida religiosa. A Santa Teresa la movía el deseo de una vida más espiritual, orante y austera (es decir, un deseo ascendente y desmundanizante), que fue el motor que impulsó tradicionalmente todas las reformas de la vida religiosa: de las carmelitas salieron las carmelitas descalzas; de los cluniacenses salieron los cistercienses y más tarde los trapenses; de los hermanos menores franciscanos salieron los observantes y los capuchinos, etcétera. Si analizamos la historia de la vida consagrada, comprobaremos que todas las reformas que durante siglos se produjeron en su seno siguieron una tendencia común de lo menos difícil a lo más difícil. Esta tendencia se quebraría en el último medio siglo, en la que las reformas han tenido una tendencia descendente de dulcificación de la disciplina, relajación en la observancia de los votos y progresiva mundanización, palpable en aspectos aparentemente accidentales, como el abandono del hábito, signo de la libertad de la Iglesia, ajena a modas y costumbres, en medio del mundo; pero los cambios accidentales acaban inevitablemente transformando la esencia, acaban erosionando ese fondo de «verdad permanente e invencible estabilidad» —Pablo VI dixit— sobre el que se asienta la vida consagrada.

Por lo demás, ante alguien que, como el padre Salaverri, lleva más de 65 años siendo testigo de la presencia transfigurante de Dios, no puedo hacer otra cosa sino dar gracias rendidas por su fidelidad; a él y a Quien un día le dijo: «Ven y sígueme».

www.juanmanueldeprada.com

Institut Superior de Ciències Religioses Don Bosco: una aposta per la teologia pastoral

Vols aprofundir els continguts de la teva fe?

- T'interessa la Teologia amb sentit pastoral?
- T'agradaria obtenir la DECA?
- Saps que, a Barcelona, pots cursar la llicència en Ciències Religioses, especialitat en Teologia pastoral?
- Pots dedicar unes hores a la setmana a tenir cura de la teva experiència cristiana?

INSTITUT SUPERIOR de CIÈNCIES RELIGIOSES DON BOSCO

Per a més informació, dirigir-se directament a
Prof. Joan Josep Moré, Secretari i Cap d'estudis;
Sra. Eva M. Marcos, auxiliar de Secretaria.
De dilluns a divendres, de 9:00 a 13:30 h.
Tlf. 934 291 803 (ext. 2121)
E-Mail: secretaria@marti-codolar.org

APROFITA EL SEGON SEMESTRE

De febrer al juny de 2012

A L'INSTITUT SUPERIOR
de CIÈNCIES
RELIGIOSES DON BOSCO
Obra salesiana "Martí-Codolar"

El Prior General dels Carmelites, P. Fernando Millan Romeral, a Catalunya

EL P. MANUEL BONILLA GUTIÉRREZ, O. CARM.
PRIOR PROVINCIAL DELS CARMELITES DE CATALUNYA

i

EDIZIONI CARMELITANE DE ROMA

us conviden a la presentació del llibre del Dr. Mn. Josep M. Manresa

La eclesiologia del P. B. Xiberta (1897-1967)

El "Redescubrimiento" de la Iglesia como "La Obra de Cristo"

Intervindran el Bisbe de Terrassa, Mons, Josep Àngel Saiz Meneses,
el Prior General dels Carmelites, P. Fernando Millan Romeral, O. Carm.,
Mn. Salvador Pié i Ninot, professor d'Eclesiologia a la Facultat de Teologia de Catalunya,
i el P. Giovanni Grosso, O. Carm., director de Edizioni Carmelitane.

L'acte tindrà lloc divendres 10 de febrer de 2012 a les 19.00 h, a la sala Mont Carmel del convent dels
Pares Carmelites de Terrassa (carrer Francesc Salvans, xamfrà amb avinguda Abat Marcet).

Terrassa, gener de 2012

ACTES I CONFERÈNCIES

Conferència “Els dilluns dels Drets Humans”

Tema: “Adéu a les caixes?”

Lloc: Cristianisme i Justícia. Roger de Llúria, 13. Barcelona

Data: 6 de febrer **Hora:** A les 19.00h

Organitzen: Justícia i Pau – Cristianisme i Justícia

Primera Plana. Claus de lectura de les notícies del mes

Contingut: Un cop al mes s'ofereix la possibilitat de fer un seguiment dels principals esdeveniments de l'actualitat nacional i internacional.

A càrrec de: Luis Sols i Oriol Prado

Data: 21 de febrer **Hora:** 19.30h

Lloc: Cristianisme i Justícia. Roger de Llúria, 13. Barcelona

Organitza: Cristianisme i Justícia

Cicle Ignasi Salvat de cinema

Cine Fòrum amb pel·lícules de contingut social

A càrrec de: Josep F. Mària i Quim Pons

Lloc: Cristianisme i Justícia. Roger de Llúria, 13. Barcelona

Data: 24 de febrer **Hora:** A les 19.00h

Conferència “Els dilluns dels Drets Humans”

Tema: “Finances ètiques”

Lloc: Cristianisme i Justícia. Roger de Llúria, 13. Barcelona

Data: 5 de març **Hora:** A les 19.00h

Organitzen: Justícia i Pau – Cristianisme i Justícia

Primera Plana. Claus de lectura de les notícies del mes

Contingut: Un cop al mes s'ofereix la possibilitat de fer un seguiment dels principals esdeveniments de l'actualitat nacional i internacional.

A càrrec de: Luis Sols i Oriol Prado

Data: 20 de març **Hora:** 19.30h

Lloc: Cristianisme i Justícia. Roger de Llúria, 13. Barcelona

Organitza: Cristianisme i Justícia

Xerrada: Quaderns d'ahir per entendre la realitat d'avui

Tema: Consumeixo llavors existeixo

A càrrec de: Ignasi Carreras

Data: 21 de març **Hora:** 20.00h

Lloc: Casal Loiola. C/ Balmes, 138

Organitza: Cristianisme i Justícia

Cicle Ignasi Salvat de cinema

Cine Fòrum amb pel·lícules de contingut social

A càrrec de: Josep F. Mària i Quim Pons

Lloc: Cristianisme i Justícia. Roger de Llúria, 13. Barcelona

Data: 23 de març **Hora:** A les 19.00h

CURSOS I SEMINARIS

Cap de setmana de pregària amb el llibre “Mística i compromís per la justícia”

Organitzat conjuntament amb el Centre internacional d'espiritualitat Cova Sant Ignasi de Manresa

Amb: José I. González Faus i Gema Juan.

Lloc: Cova Sant Ignasi de Manresa

Dates: del 10 al 12 de febrer.

Inscripcions per aquesta activitat: telèfon 93 872 04 22 –
covae@covamanresa.net

Seminari “Democràcia econòmica: bastint una alternativa al capitalisme des dels ciutadans”

Contingut: És possible un socialisme que aprèn de la història, capaç de donar un pas més enllà de l'actual sistema de mercat, en la direcció d'una més gran socialització del capital i d'una més gran democràcia?

Prof.: Toni Comín i Elvira Durán

Dates: 15, 22, 29 de febrer; 7, 14, 21 de març. De 19:30h a 21:15h.

Seminari “Condicionats pel grup i pel context social”

Contingut: Els grups tenen les seves normes i el seu funcionament amb una identitat i pensament diferent al dels seus integrants. Cal conèixer-ho per no fer-nos-hi mal ni per fer malbé projectes engrescadors. Serà pràctic i participatiu.

Prof.: Eduard Fonts

Dates: 15, 22, 29 de febrer; 7, 14, 21 de març. De 19:30h a 21:15h.

Seminari “Cinc principis ignasians amb valor universal”

Contingut: Ens apropem a aquells principis bàsics de l'espiritualitat ignasiana.

Aquells principis que ens poden ajudar a viure la nostra fe en aquests temps de canvi.

Prof.: Adolfo Chércoles

Dates: 24 de febrer, tarda i 25 de febrer, matí

Seminari “Aprendre a viure”

Contingut: Val la pena fer una reflexió ben realista sobre la nostra manera de viure a fi d'aprendre a viure, en fidelitat a l'evangeli, però d'una manera sana i alliberadora. Hi ha una tradició cristiana que ens hi ha d'ajudar, des de Jesús i el Nou Testament fins a mestres moderns i contemporanis.

Prof.: Santi Torres i Josep M. Rambla

Dates: 16, 23 de febrer; 1, 8, 22, 29 de març. De 19:30h a 21:15h.

Seminari “Una espiritualitat interpel·lada per la vida”

Contingut: No hi ha espiritualitat a part de la vida. A vull més que mai es fa necessària una espiritualitat de l'economia, el treball i la reconciliació.

Prof.: Darío Mollà

Dates: 11 de febrer, 10 de març i 14 d'abril. De 10:30h a 13:30h.

Lloc: Tots els cursos i seminaris (excepte si s'indica el contrari) tindran lloc a Cristianisme i Justícia. C/ Roger de Llúria, 13 de Barcelona.

Informació i inscripcions:

Cristianisme i Justícia. C/ Roger de Llúria, 13. Barcelona Tel. 93 317 23 38
e-mail info@fespinal.com - <http://www.fespinal.com>

Josep Roca, professor del CEVRE, escriu un llibre sobre *Lectio divina*

LECTIO DIVINA

Per a temps forts - Quaresma 2012 - Josep Roca i Alsina

«Una via molt provada per aprofundir i assaborir la Paraula de Déu és la *Lectio Divina*, que constitueix un veritable i apropiat itinerari espiritual en etapes. De la *lectio*, que consisteix en llegir i rellegir un passatge de la Sagrada Escripura prenent els elements principals, hom passa a la *Meditatio*, que és com una parada interior en la qual l'ànima es dirigeix vers Déu intentant comprendre el que la seva Paraula diu avui per a la vida concreta. A continuació segueix l'*Oratio*, que fa que ens entremetiguem amb Déu en el col·loqui directe, i finalment s'arriba a la *Contemplatio*, que ens ajuda a mantenir el cor atent a la presència de Crist, la paraula del qual és «llum que resplendeix en un lloc tenebrós, fins que apuntarà el dia, i l'estel del matí s'alçarà en els vostres cors» (2Pe 1,19). La lectura, l'estudi i la meditació de la Paraula han de desembocar després en una vida de coherent adhesió a Crist i a la seva doctrina». Benet XVI.

El missioner claretià de Gironella (Berguedà), **Josep Roca Alsina**, ordenat l'any 1979, va ser a la missió amazònica de Guajarà-Mirim (Rondônia), a la frontera brasilera amb Bolívia, de 1984 a 2010.

Josep Roca va tornar a Catalunya l'any 2010 per formar part del Consell dels Claretians de Catalunya. Des del seu retorn alterna el treball intern dels Claretians amb activitats directament pastorals i missioneres, com la col·laboració amb l'ONG Enllaç Solidari, que dóna suport a projectes humanitaris i de desenvolupament en diversos països del Tercer Món. I el servei de divulgació i aprofundiment de la Paraula de Déu.

Calendari URC-CEVRE 2011-2012

FEBRER		
2	dj.	Jornada Mundial Vida Consagrada
7	dt.	Junta Directiva URC 16.00
8	dc.	Xarxa Àfrica-Europa · Trobada a la seu de l'URC
11	ds.	URC-CEVRE: Jornada de formació permanent
27	dl.	Reunió de Superiores majors al Monestir de les benedictines del carrer Anglí (Barcelona)

Contacta amb nosaltres

Lluís Serra	Secretari general de l'URC i director del CEVRE	sec.urc@confer.es
Noemí Pujol	Secretaria de l'URC i del CEVRE	urc.info@gmail.com
	Informatiu <i>Horeb</i>	horeb.urc@gmail.com

UNIÓ DE RELIGIOSOS DE CATALUNYA

Plaça d'Urquinaona, 11, 2n 2a (08010 Barcelona) Tel. 93 302 43 67 · Fax 93 412 38 82
Secretari general: sec.urc@confer.es / Secretaria: urc.info@gmail.com / Informatiu: horeb.urc@gmail.com
<http://urc.confer.es>